

fige: Det er umuligt, nu kunne vi ikke gjøre det, thi dengang blev man enig om at sætte en Bom for saadanne dristige Forsøg paa i Fremtiden at kunne holde Die med Anstalten. Nei, det Hele blev lagt i Bunke for at gjøre det umuligt, at noget Resultat for Fremtiden kunde fremkomme. For den tredie Anstalts Bedkommende meente den ærede Finanzminister, og maaskee ville flere ærede Medlemmer ved at see paa Lovens § 20, som er bleven fremhævet flere Gange, antage, at der er fuldkommen Sikkerhed for, at her i det Mindste vedbliver, hvorledes Forholdene end ville udvikle sig, en særlig Opgjørelse for de pligtige Interessenters Bedkommende; thi ganske rigtig siger § 20 i Lovforslaget, at for disse pligtige Interessenters Bedkommende skal der vedblivende holdes særlig Bog over de Forsikringer, der tegnes for dem, og Ansvar for disse Forsikrings Bedkommende skal saaledes ogsaa fremtidig opgjøres. Det tager sig jo ud. Der er vistnok Mange, der troe, at der deri ligger noget Stort; men der mangler jo det Halve! En Opgjørelse bestaaer af to Ting, for det Første af en Udregning af den Risiko, der nu paahviler Anstalten efter de tegnede Forpligtelser, og efter den Indtægt, som Anstalten kan opnaae ved de endnu skyldige Præmier; det One trækker man fra det Andet, og saa kommer man til det Resultat, at et vist Ansvar paahviler Anstalten. Dette Ansvar seer jeg skal dog opgjøres, og det kan opgjøres paa den Maade, at man fremdeles bliver ved at føre en særskilt Protocol, hvori enhver pligtig Interessent indskrives, og hvor man altsaa kan følge disse Interessenter. Men for at vide, om man har havt Tab eller Gevinst, om man har truffet den rigtige Tarif eller en vigtig, kræves der endnu et Andet, nemlig at man har et Sted, hvor man kan gaee hen og see, hvad man har til at dække Ansvar med. Have vi taget alle saavel de pligtige som de andre Interessenter og flaaet dem i Bunke og sagt: der maa Ingen see, hvad der er her; det Hele skal fremtidig holdes uadskilt, saa mangler der den anden Side af Forholdet, som bør være tilstede; thi hvad nytter det at vide, hvor stort Ansvar er, naar man ikke kan vide, hvad man har til at dække det med?

Hvis § 20 tilsigter dette, maatte den altsaa være redigeret paa en anden Maade, og hvis den var redigeret paa en saadan anden Maade, vilde den komme til at gaee ud paa accurat det Samme, som det subsidiaire Forslag vil have indført. — Den ærede Finanzminister sagde, at man nu vilde gaee hen og splitte Anstalten i 5 Dele. Der er af et andet æret Medlem allerede taget Hensyn til denne Ytring, men jeg kan dog ikke Andet end paa det Bestemteste udtale: Nei! Det er dem, der ville stemme saaledes, som jeg ønsker at stemme, der ere conservative i dette Spørgsmaal, det er os, der ville opretholde, hvad der hidtil uafsladelig har fundet Sted, og som man har anseet for nødvendigt at lade finde Sted; det er en ny Idee, en af disse nye Opfindelser, at nu skulde det ikke længere være nødvendigt at holde Delene særlige og adskilte, det er en af disse Reformers, der nu skulle gjenneføres — jeg sigter ikke til den ærede Finanzminister; han har vist ikke tænkt paa i dette Forhold at ville særlig reformere —, men jeg tænker paa andre Steder, hvor der nok er dem, der ere lystne efter at reformere. Jeg er konservativ i dette Punkt, og jeg troer, at det var godt, om Alle heri vare conservative. Vi ønske fremtidig at beholde den Adskillelse, der hidtil har fundet Sted, vi ville ikke adsplitte, men heller ikke blande i Bunke. — Endelig opklarede den ærede Finanzminister det Spørgsmaal, af hvilke Grunde man da hidtil havde ført Regnskab paa denne Maade, hvorpaa det nu skeer i Anstalten, paa denne særskilte Maade, som særskilte Conti, og saa svarede den ærede Minister følgende — jeg haaber, at jeg forstod ham rigtigt —: Jo, det har man gjort for at kunne tilvejebringe en Mulighed for engang i Tiden at komme til en saadan Opgjørelse, som nu er skeet. Hvis jeg ikke misforstod den ærede Minister, hvis det virkelig var hans Mening, at det, der nu er tilstede, denne Adskillelse, denne Adsplittelse, er bleven vedtagen og opretholdt for at gjøre det muligt at komme til det Resultat, vi nu ere komne til, den Opgjørelse, der her foreligger, saa spørger jeg: hvorfor skulde vi da ikke ogsaa fremtidig ville have lignende Opgjørelser og have dem